

Kristian Thulesen Dahls årsmødetale, 18. september 2021

Håber I kunne lide den lille film. Den er fra et område i vort land, jeg holder rigtig meget af. Et område, der i dén grad betyder noget for vores fælles historie. Både når det drejer sig om skabelsen af det, vi i dag kender som Danmark - men også når det drejer sig om indførelsen af kristendommen. Noget som har betydet mere, end vi normalt tænker over. Haft kæmpe betydning for, hvordan vi har indrettet vort samfund og hvordan, vi er overfor hinanden.

Men meget mere om det senere.

For først noget særdeles vigtigt om vort parti.

Om 59 dage er der valg til kommuner og regioner. Måske også til Folketinget. Det betyder, at de fleste af os, der er samlet her i dag, de næste 59 dage igen og igen mødes for at brygge kaffe. Bage kage. Gøre plakater klar. Pakke løbesedler og brochurer ud til næste uddeling på gader og stræder. På torve og foran butikker. Igen og igen er vi ude for at overbevise en landsmand om, at han eller hun skal stemme på DF.

Mange af Jer bruger en hulens bunke tid på det. Frivillig tid. Nogle af Jer kan håbe, det kaster lidt retur i form af et medlemskab af byrådet eller regionsrådet, men de fleste af Jer bruger bare al denne tid, fordi I håber på et godt valg til DF. Fordi I - som jeg - mener, at det er det bedste for Jeres kommune, region og land.

Men forestil Jer nu, at I står der midt på torvet. Som så mange gange før. Og I så ikke får lov til fortælle om alt det gode, I vil gøre for kommunen eller regionen. Eller I ikke får lov til at svare på en masse politiske spørgsmål fra interesserede borgere.

Simpelthen fordi det eneste, der står i hovederne på folk, når de ser en DF'er, er noget med splid og spektakel. Uenigheder og beskidt vasketøj, der luftes i det offentlige rum.

Vi bliver nødt til at tage det her. I den her weekend. For helt ærligt: Det må høre op. De personer, der ikke kan stoppe med deres skærmydsler og skænderier, skal ikke have lov til at ødelægge det for de mange.

Det her handler ikke om, at alle skal være enige. Jeg er tilhænger af et parti, hvor vi internt kan have mange - og gerne lange - diskussioner om vores kurs. Nej - det handler om, at man ikke må rykke hovederne af hinanden i det offentlige rum. For hvordan i alverden skal vælgerne kunne lytte til vores politiske budskaber, når det eneste journalisterne spørger os om, er interne uenigheder.

Kan I huske de konservatives nedtur? Den startede i 90'erne. Og den sluttede faktisk først for alvor for 2-3 år siden. I 2015 fik de konservative 3,3 procent vælgeropbakning. De fik en meningsmåling på kun 2,3 procent. Det var resultatet af årtiers opslidende interne kampe. De var tæt på, at deres egne skænderier helt kostede dem det parti, de sloges om.

Til sidst erkendte de, at fortsatte de med at slås, ville de ikke have et parti at slås om. Da de så fik ro, begyndte de at gå frem igen. Ikke fordi - undskyld Søren Pape - store nye politiske udspil - dem har vi faktisk stadig til gode fra vores venner hos de konservative.... Nej simpelthen fordi de fandt ud af, at offentlige skænderier skræmmer vælgerne væk - ro lokker vælgerne til.

Derfor har jeg et klart budskab med i dag: Vi skal som parti vise, at vi er stærkt. At vores parti står så stærkt, at vi kan overkomme de ret få, der ellers river og flår i os. At vi kan vriste dem af os, så vi igen kan få ørenlyd for vores politiske ideer. Som jo netop er grunden til, at vi overhovedet er her! At vi kan tale mere MED hinanden - ikke OM hinanden!

I eftermiddag er der valg til partiets hovedbestyrelse. Jeg skal naturligvis ikke som partiets formand bestemme, hvem I skal vælge til bestyrelsen. Jeg samarbejder med dem, I vælger. Men jeg vil gerne understrege, at ønsker I en arbejdsdygtig bestyrelse - en bestyrelse, hvorfra der IKKE udgår ufred og intern uenighed, skal I vælge folk, der 1: VIL samarbejdet. Ønsker at samarbejde og finde fælles løsninger. Og 2: Folk der forstår, at interne ting holdes internt. Tænk på når I sidder lokalt og har en valgkanin, der skal lanceres den sidste uge i valgkampen. Så er det godt nok træls, hvis den kanin lækkes en måned tidligere. Sådan er det også i Hovedbestyrelsen. Vi skal kunne drøfte tingene - også i forhold til kommende valgkampe og være sikre på, at tingene holdes internt. Det er simpelthen dybt problematisk, når der lækkes fortrolige og interne informationer til medierne med det formål at skabe splid mellem os selv.

Og derfor til Jer, der byder Jer til i forbindelse med valget i eftermiddag: Vurdér om I kan og vil leve op til disse to forudsætninger. Altså: 1) At I VIL samarbejdet og 2) at I kan holde fortrolighed. Kan I det, skal I endelig byde Jer til. Men kan I ikke - så find venligst et andet sted at boltre Jer.

For den her weekend skal blive tidspunktet, hvor vi i fællesskab trækker en streg i sandet. Nu har vi i 2 år haft højlydte diskussioner - selvfølgelig med baggrund i et elendigt valgresultat i 2019. Men nu er vi i 2021. To måneder før valg til kommuner og regioner. Så nu ser vi fremad. Finder os ikke i mere offentligt fnidder.

Og skal vi så ikke vise resten af Danmark, at vi på trods af de gnidninger, der åbenlyst har været, trods alt kan samles til en weekend, hvor vi også hygger os. For det har vi savnet. Jeg tror faktisk, det har været med at forstærke udfordringerne hos os, at vi ikke de seneste par år har kunnet være samlet, som vi er nu igen.

Så skal vi ikke også bruge weekenden til at genfinde det gode humør. Glæde os over igen at være samlet. Give den gas i aften til festen. Og så vise alle vores politiske modstandere, at de godt kan glemme alt om, at DF er på vej væk. At de kommer til at høre meget mere til os de kommende år. At vi er sprællevende og glæder os til de kommende måneders politiske kamp for Danmark.

Velkommen allesammen!

Jeg har glædet mig til denne weekend. Glædet mig til at mødes med Jer. Til at vise vort stærke samarbejde med Inger. Det er fantastisk at se hendes gejst her i formiddag - selvom hun uge efter uge sidder i en fuldstændig urimelig Rigsret. Og dejligt at se Jeres modtagelse af hende. Inger har vores opbakning og vi har et dagligt samarbejde om stort og småt. Den kamp hun kæmper, er den kamp, vi kæmper. Derfor har vi al mulig interesse i at sikre hende en platform for det videre politiske arbejde.

Værdipolitikken er vores DNA. Vores helt grundlæggende vigtigste sag. At holde Danmark på ret kurs. Når det gælder frihedsværdier, når det gælder vores sammenhængskraft. Når det gælder vores fællesskab, der sikrer, at vi grundlæggende ser ens på mange ting.

Ser vi rundt i verden, er udfordringerne åbenbare. Befolkningerne vokser urovækkende i de lande, hvorfra problemerne er størst. Hvor de ikke formår at brødføde sig selv. Hvor der er krige. Hvor klimaforandringer ellers kræver, at man er omstillingsparat. Samlet forventes de 54 lande i Afrika eksempelvis at fordoble sin

befolkning frem mod 2050. Fra knap 1,3 mia. til over 2,5 mia. mennesker. Det vil risikere at få mange millioner til at vandre imod Europa - herunder Danmark. Det vi så i 2015 kan blive meget mere almindeligt.

Det holder jo ikke. Det vil medføre, at vores lande risikerer at bukke under. Løsningen er ikke, at alle disse mange borgere flytter sig fra Afrika til Europa.

Men skal vi undgå det, skal vi gøre op med et globalt system, hvor man belønnes for at trænge ind i vores lande. Gøre op med et system, hvor det er et lovkrav at få sin sag behandlet. Gøre op med et system, der betyder, at vi stort set intet kan gøre, når folk først er kommet hertil.

For så længe disse regler gælder, er det menneskesmuglerne, der har kronede dage. Når først man er kommet indenfor, er lykken gjort. Og så vil flere og flere over tid forsøge sig.

Så vi bliver nødt til at få disse ting ændret: Man skal IKKE have ret til asyl, når man har transporteret sig gennem 6-7 sikre lande for at nå til Danmark. Man skal IKKE - efter man er kommet til Danmark - ved at stå offentligt frem imod sit hjemland - kunne få genvurderet sin sag. Og man skal IKKE - som udenlandsk kriminel - kunne gå frit omkring i det danske samfund, efter man har modarbejdet sin egen hjemsendelse.

Vi bliver nødt til at slå disse ting fast. Og vi kommer til at stille disse krav som forslag i Folketinget straks efter, den nye samling indledes her i oktober.

Det samme vil ske med forslaget om en ny indvandringslov. Den, som jeg talte med Inger Støjberg om her til formiddag.

Nu har vi lavet en klimalov. En lov, der forpligter os til den grønne omstilling. En lov, der sikrer initiativer, som nedbringer Danmarks CO2-udslip og som forhåbentlig gør Danmark til et udstillingsvindue for gode løsninger, som igen skaber arbejdspladser. Vi skal udvikle - ikke afvikle i den måde, vi håndterer den grønne omstilling på.

Snart kommer der en velfærdslov. En lov, der forpligter os til, at der følger penge med, når der eksempelvis bliver flere ældre, der har behov for hjælp. Det har været DF-politik i årevis - afgørende for os er, at pengene så også bruges til at sikre blandt andet de ældre. I stedet for at gå op i bureaukrati og embedsvælde.

Men når vi således har forpligtet hinanden i forhold til klima og velfærd, er det kun naturligt, at vi også gør det i forhold til at sikre homogeniteten - sammenhængskraften i vort land. Og det handler om indvandringspolitik. Derfor foreslår vi en ny samlet indvandringslov, der forpligter partierne i Folketinget til at sikre Danmark i fremtiden. Sikre Danmark imod en ødelæggende indvandring.

Denne lov skal sætte klare mål op for, hvilken indvandring, der gavner Danmark og hvilken, der ikke gør. Jeg tror, vi her i salen godt er klar over, hvad jeg tænker på her. Og så skal loven forpligte Folketinget på de redskaber, der kan sikre opfyldelsen heraf.

I første omgang drejer det sig om, hvem der overhovedet har ret til ophold. Men også hvilke ydelser, dem, der kommer, skal have. Man skal netop ikke komme her på grund af ydelser fra skatteyderne. Man skal kun komme her, fordi man har noget positivt at tilbyde vort land! Ellers skal man holde sig væk.

Det handler om statsborgerskaber, som ikke længere skal deles ud i flæng. Vi skal sætte et max antal op for statsborgerskaber om året - være langt mere restriktive med, hvem der får denne gave af det danske samfund.

Og det handler også om grænsekontrol. Og at grænsekontrollen skal kunne skales op til det nødvendige. Det er jo interessant, at Socialdemokratiet endnu engang er vendt rundt i sin politik. I 2015 kritiserede de Ungarn for at håndhæve sin grænse med effektiv kontrol. I dag erkender de, at kritikken var en fejl. Men så kan de vel også forpligte sig på, at Danmarks grænse skal kunne håndhæves uanset hvad....

Og det handler også om internationale konventioner. Skal vi sikre Danmark for fremtiden, skal vi nemlig frigøre os fra bindinger, der i dag udgår fra internationale konventioner. Som jeg nævnte før, skal udenlandske kriminelle simpelthen ikke være beskyttet gennem internationale aftaler. Det giver ingen mening. Når Kurt Westergaards somaliske overfaldsmand går frit rundt i Danmark i dag, på grund af internationale konventioner, burde enhver kunne se, den er gal. Når den såkaldte Europæiske Menneskerettighedsdomstol i tirsdags underkender vores Højesterets beslutning om at udvise en storkriminel somalier, bør alle alarmklokker ringe!

Udenlandske kriminelle har intet at gøre i vores land. Derfor skal en ny indvandringslov også slå fast, at udenlandske kriminelle, der ikke vil medvirke til deres egen hjemrejse, sættes bag lås og slå. De skal hverken være tilknyttet Kærshovedgård eller Holmegaard på Langeland med meldepligt. Nej - de kan sidde i Vridsløselille og kigge ind i muren, indtil de finder ud af, at det er bedre at rejse hjem, hvor de oprindeligt kom fra.

Vores DNA er i høj grad værdipolitik. Og det handler i stort omfang om at have styr på indvandringen til Danmark. Har vi ikke det, får vi parallelsamfund - områder, der ikke er danske. Områder hvor vi ikke synes, det er rart at komme. Områder der er styret af imamer og ikke et sekulært dansk værdisæt.

Hvor vores unge generes. Hvor de ikke kan gå alene på gaden.

Og helt ærligt: Jeg synes, det var grotesk, da jeg så sundhedsstyrelsens direktør, Søren Brostrøm, knæle i en moske for at overbevise herboende muslimer om, at de skulle lade sig vaccinere imod corona. I en avis læste jeg efterfølgende, at han i det københavnske Nordvestkvarter endda knælede uden, der efterfølgende kom én eneste for at lade sig vaccinere.

Vi har tidligere set, hvordan kommunerne finder det nødvendigt at samarbejde med imamer for at komme i kontakt med muslimer. Men det er et skråplan. For har man fra det offentlige Danmark den ene dag sat imamen op på en piedestal - har man accepteret, at imamen den næste dag styrer, hvad der er lov og ret indenfor parallelsamfundet. Og det vil vi simpelthen ikke have i Danmark!

For få år siden viste TV2 dokumentaren: "Moskeerne bag sløret", hvordan sharia styrer i parallelsamfundene. Vi har ingen grund til at tro, at det er blevet spor bedre siden. Og med kommuner og statens ageren, bliver det kun værre. Derfor et klart budskab til det offentlige Danmark: Drop den forherligelse af imamerne. Herboende muslimer må lade sig informere af det offentlige præcis som alle danskere. Tænd for fjernsynet. Lyt og tag ind. Særbehandlingen må stoppe!

I det hele taget er der svigt, når vi ikke sidder tæt på.

Samtidig med vores årsmøde her i dag, holder Socialdemokratiet kongres i Aalborg. Så Statsminister Mette Frederiksen kan jo passende deroppefra svare på nogle af de spørgsmål, der har hobet sig op den seneste tid. Nogle af de mange spørgsmål som hun er vejet helt udenom de seneste måneder.

Mette!

Du sagde igen og igen. Så sent som i marts måned, at fremmedkrigerne i Syrien ikke skulle til Danmark. De havde under ingen omstændigheder noget at gøre her. De havde vendt Danmark ryggen i et omfang, så vi ikke skulle røre en finger for at få dem til Danmark.

Du sagde det fuldstændig klart og utvetydigt. Indtil to måneder senere. Der raslede dine støttepartier med sablerne. Truede nogle af dine ministre. Og straks lavede du en kovending af de helt store. Nu skulle fremmedkrigerne pludselig alligevel hentes til Danmark. På skatteydernes regning.

Vil du ikke forklare, hvorfor du kunne være så klar i din holdning i marts for så fuldstændig skifte standpunkt i maj? For det er vel ikke, fordi det er vigtigere for dig at holde hånden under dine ministre end at holde sammen på Danmark?

Mette!

Du har gang på gang forsikret mig om, at syrerne kun skulle være her i Danmark midlertidigt. At de skal hjem til Syrien, lige så snart, der er forhold i deres hjemland, der gør det muligt.

Nu har flygtningenævnet jo så for længe siden afgjort, at der er områder i Syrien, hvor man kan vende hjem til. Men alligevel kommer folk ikke retur! For du accepterer, at de siger, at de ikke vil rejse!! Og i mellemtiden får de fleste så fornyet ophold i Danmark - nu blot efter andre paragraffer!

Hvordan hænger det sammen Mette? Hvordan kunne du love danskerne det så klart - men nu ikke føre det ud i livet? For selvfølgelig skal syrerne hjem og opbygge deres eget land. Det skal ikke være et valg, de får, men en selvfølgelig pligt!

Mette!

Du lovede højt og helligt, at du ville lave et nyt udrejsecenter til dem på tålt ophold, som i dag er tilknyttet Kærshovedgård. Et udrejsecenter i stedet for vores ide om et center på den ubeboede ø - Lindholm. Du sagde nemlig, at vores ide var dum - den var for dyr, måtte vi forstå.

Mener du så virkeligt, at dit løfte er ført ud i livet ved at foreslå at flytte udrejsecentret til Holmegård på Langeland? Jeg beskylder dig naturligvis ikke for, at det ikke kunne være Lindholm, fordi du ofte holder ferie i sommerhuset i samme landsdel. Men kan du forstå, hvis nogle tænker, at din regering foreslog Langeland, fordi det virkede langt væk fra Jeres egen dagligdag?

Kan du ikke give os et svar? Hvad i alverden tænkte du på, da du foreslog at flytte Kurs Westergaards overfaldsmand til Langeland?

Nu fik I så modstanden at føle. Borgerne rejste sig imod Jer. I måtte droppe planerne om Langeland. Men det betyder også, at løftet om et nyt udrejsecenter til erstatning for Lindholm ikke er opfyldt. Og imens kunne BT så i går afsløre, at kriminaliteten i området omkring Kærshovedgård bare fortsætter og fortsætter. Selvom I lovede hjælp. Og hvad siger din minister - Mathias Tesfaye - så her næsten fire måneder efter aflysningen af centret på Langeland:

“Vi planlægger at præsentere vores tiltag inden alt for længe.”

Helt ærligt: Det lyder jo mere og mere som toner fra Helle Thorning-Schmidts tid... I kan nok huske: Der kommer en god løsning - i morgen.....

Men danskerne kan ikke vente længere. Kriminelle udlændinge skal ikke bare spankulere frit rundt og lave kriminalitet og skabe utryghed. Holmegård på Langeland kunne købes henover en weekend. Hvorfor skal det så tage så lang tid at sikre tryghed for borgerne omkring Kærshovedgård? Vi venter på svar.....

Mette!

Da I sagde, at der var afghanere, der havde hjulpet Danmark i et omfang, så de skulle evakueres til Danmark, talte I om måske 100 personer. Nu nærmer tallet sig snarere 1000. Samtidig siger I, at Afghanerne har ophold i Danmark midlertidigt i 2 år. Helt ærligt. Hvor længe tror I, I kan holde danskerne for nar. Er det ikke bare fordi, det glider nemmere ned, hvis man får det stykkevist og delt.

Der er jo ingen, der regner med, at I sender disse mennesker til Afghanistan indenfor de næste 2 år.

Og så fik I ovenikøbet hentet et par udlændinge, der var udvisningsdømt fra Danmark på grund af kriminalitet, hertil igen. Skatteyderne betaler gildet. Den ene ovenikøbet udvist for bestandig! Han kan nu med stor sandsynlighed resten af sit liv blive i Danmark på såkaldt tålt ophold. Tilknyttet et udrejsecenter - hvor det så end ender, men så er ringen jo også ligesom sluttet med Jeres udlændingepolitik.....ak ja!

Mette!

Hvorfor fortæller du ikke danskerne sandheden? Hvorfor holder I danskerne for nar. Både om syrerne, der ikke skulle hertil. De syrere, der skulle hjem, men ikke kommer det. Dem på tålt ophold, som skulle på et nyt udrejsecenter, som I ikke har et bud på nu. De Afghaner, som I påstår kommer ud af landet igen indenfor 2 år. De udviste kriminelle, som I nu aktivt selv har hentet retur til Danmark.

Vi mangler svar. Men danskerne har krav på svar fra landets statsminister! Så kom nu Mette! Herning kalder Aalborg! Tør du tage udfordringen og svare?

Statsministeren er med rette blevet beskyldt for egenrådighed. Mink-skandalen er et godt eksempel. Lovgivning og endda Grundlov! Hvad betyder det? Statsministeren beordrede personligt alle mink aflivet. Politi og forsvar blev sat til at bistå. Og selv da det stod klart, at der ikke var lovhemmel til det, fortsatte regeringen sin aflivnings-strategi.

Helt ærligt venner: Dette er en vaskeægte skandale. Alle kan lave fejl - men som minimum skal man stoppe fejlen, når man bliver bekendt med den. Det gjorde Mette Frederiksen ikke. Tværtimod fortsatte hun og regeringen sit ulovlige forehavende.

Jeg er ikke i tvivl: Hvis et flertal virkelig mener, at Inger Støjberg har gjort noget som helst, der overhovedet kan berettige til en Rigsretssag, er der slet ingen tvivl om, at det også bør være tilfældet i forhold til Mette Frederiksen og mink-skandalen.

Men lur mig om ikke SF, Enhedslisten og de radikale finder alle mulige krumspring for at lade hende slippe! De skal nok tage sig dyrt betalt. Jeg har allerede været i talrige debatter med bl.a. Enhedslisten, der allerede taler om, at hvis man beklager og undskylder, kan man slippe for en Rigsretssag. Og meget behændigt har Mette Frederiksen undskyldt, at der jo selvfølgelig sker fejl under en corona-håndtering.

Det kan lyde som koordineret spil for galleriet.

Men retsstaten siger lige vilkår. Lige behandling. Og hvis der er lighed for loven - ja så kan Mette Frederiksen lige så godt sætte tid af i kalenderen til at møde op i Rigsretten - og Rigsretten kan jo så bare fortsætte sine møder efter december, efter man selvfølgelig er kommet frem til en frikendelse af Inger Støjberg.

Iøvrigt skal vi måske i det hele taget hjælpe Socialdemokratiet lidt med at finde ud af, hvor grænsen går mellem partiet og statsmagten.

I mink-skandalen kunne Mette Frederiksen åbenlyst ikke se forskellen. Men i forhold til deres mange ansættelser af partifolk i statsadministration har de også haft svært ved det.

Måske husker I, at lige før corona tog al opmærksomhed, sagde pressechefen i finansministeriet op. Det blev gjort med ordene: "En svær stilling at have, hvis man ikke er professionel socialdemokrat".

Det var en udmelding, der kom efter, det var blevet afdækket, at regeringen på rekordtid havde fået skiftet en lang række af presse- og kommunikationschefer i ministerierne ud med folk med direkte tilknytning til minister og parti.

Men også i forhold til Socialdemokratiets pengeklubber har der været problemer. Embedsmændene laver ministrenes oplæg - ministerierne faciliterer arrangementet - men kontingentet for at være med ryger i Socialdemokratiets pengekasse.

Eller hvad med det kæmpe-store arrangement i Fredericia for få uger siden. Om "Fremtidens Danmark"? Jeg deltog - og følte det mest som en start på Socialdemokratisk valgkamp. For at legitimere, at statskassen finansierede, fik vi partiformænd lov til at komme med et 5-minutters-indlæg. Jeg fik aftenen i forvejen således en sms fra statsministeriet, hvor det blev understreget, at min taletid var fra kl. 10.17 til kl. 10.22.

Eller hvad med Trine Bramsens hjælp til den socialdemokratiske kommunalvalgkamp på Ærø? Mens udenrigsminister Jeppe Kofod nogenlunde samtidig kom galt afsted i et interview og bagefter undskyldte sig med, at han ikke havde haft tid til at sove, bestilte forsvarsministeren lige Marinehjemmeværnets kutter til at sejle sig til S-valgkamp på Ærø.

Jeg går selvfølgelig ud fra, at det nu gælder alle Jer kandidater, som lige mangler et lift - ring til Trine Bramsen - så kommer forsvaret og fragter Jer til næste møde.

Nej helt ærligt. Jeg tror, de fleste godt kan se, at det er uholdbart. At Socialdemokratiet misbruger deres position som eneste regeringsparti. Vi kan gøre opmærksom på det. Men vi har ikke pt magten til at ændre det. Det har derimod regeringens støttepartier. Og vi skal selvfølgelig nok sørge for, at de kommer til at forholde sig til dette misbrug.

Vores værdipolitik handler også om vores velfærdssamfund. Om at vi tager os af hinanden. DF er Danmarks borgerlige parti med en klar social samvittighed.

Vi vil udvikle vores velfærdssamfund. Ikke rive det ned.
Vi vil beskytte vores fælles hjem - sikre danskerne ordentlige forhold.

Og er der ét område, hvor det er særligt vigtigt de kommende år, er det ældreområdet. I løbet af de kommende år vil antallet af plus-80-årige vokse markant. I nogle kommuner med måske en fordobling. Det er i udgangspunktet rigtig godt. Det betyder nemlig, at flere danskere får flere år at leve i. Men vi har et fælles ansvar for, at det også bliver gode år. For mange over 80 har behov for hjælp. Behov for pleje og omsorg. Og det skal her til lands hverken være pengepungen eller postnummeret, der afgør, om man får hjælp, når man ikke kan mere.

Det kræver, at kommunerne har de nødvendige ressourcer til at løfte opgaven. Og det har kommunerne ikke, hvis man - som eksempelvis vores kolleger i NB ønsker - fjerner 100.000 offentligt ansatte. Fjerner op mod 100 mia. kr. Nej - ressourcerne til at hjælpe vores ældre skal kunne følge med.

Regeringen og dens støttepartier har travlt med at lave minimumsstandarder på børneområdet. Det er sådan set fint nok. Jeg kan sagtens forstå ønsket om at sikre voksne nok til vores børn i institutionerne. Men med minimumsstandarder på børneområdet er kommunerne forpligtet. Og hvis pengene ikke er fulgt med - eller hvis man ikke kan finde folk nok - hvad gør man så? Man skal jo leve op til de lovbestemte minimumsstandarder!

Ja - så bliver man nødt til at finde pengene og folkene andre steder i kommunen. Og et af de helt store områder er - ja rigtigt - ældreområdet.

Så risikoen er, at minimumsstandarder på børneområdet tager ressourcer fra ældreområdet. Derfor kræver vi, at der indføres minimumsstandarder på ældreområdet samtidig med børneområdet. Det ene område må ikke kannibalisere det andet.

Børnebørnene skal ikke sikres på bedsteforældrenes bekostning. I vores velfærdssamfund skal vi kunne sikre både de små og de ældre samtidig!

Derfor minimumsstandarder også på ældreområdet. Et konkret eksempel på sådan en standard er en lovbestemt klippekortordning. Vi fik ordningen indført - den har været en succes - men straks kommunerne får frihed til at bestemme, om den skal være der, spares den mange steder væk. Det dur ikke. Klippeordningen, der som bekendt giver ældre ret til selv at bestemme, hvad han eller hun har brug for hjælp til, bør forbedres og lovbestemmes som en ret uanset hvilken kommune, man bor i.

Et andet konkret eksempel er, at der skal være minimum to ansatte om natten på et plejehjem. På et plejehjem med mange ældre, skal der selvfølgelig være flere - men vi bliver nødt til at have en grænse for, hvor langt ned, man kan gå. Ofte kører man bemanningen helt ned til en person og har så et kørende beredskab som back up. Men det betyder, at der ofte går længere tid, før hjælpen når frem til den ældre, der skal på toilet eller måske står op fra sengen og falder midt om natten. Uværdigt. Ligesom det iøvrigt også vil skabe et bedre arbejdsmiljø for de ansatte, at man er sammen på arbejdet end helt alene om vagten.

Og en bedre sikring af de ældre skal også involvere de pårørende meget mere. Vi har foreslået pårørende med i plejehjemsbestyrelser, ligesom vi ønsker, at pårørende altid præcist ved, hvor man kan henvende sig, når noget skrider i omsorgen.

Vi har tidligere sikret, at handicappede har bedre og billigere transport. Så flere kommer ud og får nogle oplevelser. Vi ønsker ordningen udvidet, så også demente får disse bedre muligheder. Måske komme rundt hvor man tidligere har boet - hvor man kan huske tilbage på dejlige minder.

Der er masser af gøre på ældreområdet. Og det er oplagt at sætte ekstra turbo på netop ældreområdet i forbindelse med valgene den 16. november. Vi har historisk altid talt de ældres sag - det fortsætter vi med at gøre!

Vi skal også udvikle vores velfærdssamfund, når det kommer til sundhed. Vi har brug for en sundhedsreform. En, der skaber mere sammenhæng og mere nærhed.

I disse år åbner de nye supersygehuse. For første gang i årtier har vi for alvor bygget nye sygehuse, som er gennemtænkte i forhold til at hjælpe de patienter, der virkelig har brug for specialiseret behandling.

Men samtidig er de bygget med færre sengepladser. Man opholder sig i kortere og kortere tid på sygehuset. Så når man udskrives derfra, er man måske nok færdigbehandlet, men ikke nødvendigvis rask.

Tidligere blev man en række dage efter operationen på sygehuset. Kom sig - nåede måske en del af genoptræningen. Nu udskrives man hurtigt, men har jo så brug for hjælp efter, man er kommet hjem. Man har måske endda brug for et ophold på kommunens sundhedscenter, før man kommer helt hjem.

Mange steder fungerer tingene fornuftigt gennem aftaler mellem region og kommune. Men andre steder halter det mere. Vi har derfor brug for en sammenhængende plan med nogle stærkere krav, der sikrer, at borgerne i hele landet kan vide sig tryk.

Vi lavede et forslag til en sundhedsreform før folketingsvalget i 2019. Den er i høj grad stadig relevant. Vi vil nu komme med forslag til et mere sammenhængende sundhedsvæsen baseret på mange elementer derfra. Ligesom vi allerede er kommet med forslag om bedre forhold for vores handicappede medborgere.

Vi er også kommet med flere forslag om bedre forhold i psykiatrien - et område, der hele tiden bør være opmærksomhed omkring.

Sygeplejerske-konflikten viste, at der er megen frustration blandt kernetropperne i sundhedsvæsenet. En del af denne frustration bunder i følelsen af ikke at være aflønnet godt nok. Men en del af frustrationen er også, at man ikke føler sin faglighed anerkendt og brugt. At der er for meget styring og for lidt tillid til den enkelte ansatte.

Regeringsindgrebet i konflikten har kun forstærket denne frustration. Det var et elendigt indgreb. Hvis man ikke anerkender, at den såkaldte danske model indebærer, at man må strejke sig til bedre vilkår, kan man ligeså godt sige det ligeud. Men så må man også gøre en indsats for at finde en ny model for de dele af den offentlige sektor, hvor man ikke anerkender strejkevåbnet.

Men også her siger Socialdemokratiet det ikke, som det er. De fastholder, at den danske model virker og afviser et indgreb med henvisning til, at modellen inkluderer retten til at strejke for bedre vilkår for så dagen efter at påstå, at det er en integreret del af den danske model, at regeringen griber ind og med lov stopper konflikten. Goddag mand økseskaft.

Med den forklaring kunne de iøvrigt lige så godt have stoppet konflikten 2 dage efter, den var startet, i stedet for at vente flere måneder. Så var vi også sluppet for tusindvis af aflyste og udsatte operationer og behandlinger. Men ventetiden var selvfølgelig bare i håbet om, at sygeplejerskerne kørte trætte. Faktisk uværdigt fra regeringens side!

Den efterladte frustration gør det nu ekstra vigtigt at lave en sammenhængende plan for det fremtidige sundhedsvæsen. Så medarbejderne kan se perspektivet i at blive og fortsætte i vores fælles sundhedsvæsen. Ellers er det en helt reel risiko, at mange vil forlade jobbet og finde andre steder at arbejde. Men så får vi i fællesskab et kæmpe problem!

Og i forhold til at sikre vores samfund for fremtiden, kommer vi nemlig ikke udenom at tale om mangel på arbejdskraft. Både til eksempelvis ældreplejen og sundhedsvæsenet, men også de mange virksomheder, som melder om ordrer, man ikke kan tage ind på grund af mangel på arbejdskraft.

Mange redskaber skal tages i brug. Ikke-vestlige indvandrere skal se at komme i sving. Ellers bør det koste på pengepungen. Vi skal blive langt bedre til at matche ledige med virksomheder. Der er faktisk solstrålehistorier i en række kommuner.

Men særligt ét område bør vi i DF have særligt fokus på i denne diskussion.

Jeg vil nemlig gerne komme med en påstand: Den største arbejdskraft-ressource har vi blandt seniorerne. Både dem der stadig er på arbejdsmarkedet, men tænker sig på vej ud - men også blandt dem, der har forladt arbejdsmarkedet, men faktisk stadig har lyst og kræfter til at give et nap med.

For en uges tid siden kom en ny undersøgelse, som fortalte, at hver 5. virksomhed fravælger folk på grund af alder. Og da det er ulovligt, er det jo så sandsynligvis mange flere. Men disse seniorer bliver altså ikke engang vurderet - de fravælges alene på grund af alder. Tænk hvis det havde været kvinder? Eller homoseksuelle som man automatisk havde frasorteret. Så havde der med rette lydt et ramaskrig. Jeg savnede samme ramaskrig forrige uge, da undersøgelsen kom.

De fleste trak på skulderen og sagde; det vidste vi da godt. Men det må vi tale lidt om. Og den ansvarlige minister Peter Hummelgaard. Hvad sagde han? Han foreslog i ramme alvor, at vi skulle gøre det muligt at søge job uden at fortælle sin alder.... Skal der så heller ikke fremgå, om man har børn og børnebørn? Eller hvornår man er uddannet? Eller hvilke job man har haft tidligere? For herigennem finder man altså ret hurtigt ud af, om ansøgeren er 27 eller 59.

Nej - svaret er selvfølgelig en kulturændring. Hvor vi alle sammen anerkender, at et velfungerende samfund gør brug af sine ressourcer. Også hos seniorerne. Hvor vi alle sammen gør det klart, at vi ikke vil finde os i, at man er frasorteret på sin dåbsattest. Hvor vi siger fra, når vi ser folk, der har knoklet hele livet, og som på uværdig vis ender med at blive holdt udenfor arbejdsfællesskabet - selvom man både gerne vil og kan.

Og til de erhvervsorganisationer, der hele tiden prædiker, at der skal hentes mere udenlandsk arbejdskraft: Efterspørg først den arbejdskraft, vi rent faktisk har - blandt andet hos vores erfarne og kompetente seniorer! Vores landsmænd kommer altså før folk fra 3. verdenslande. Danskere i job før nye indvandrere - så enkelt er det.

Jeg sagde i starten af min tale, at jeg ville komme tilbage til den lille film, vi afspillede før. Fra Jelling. Jellingehøjene. Monumenterne. Det område der kommer tættest på at kunne kalde sig Danmarks Dåbsattest.

Når vi bladrer i vores pas, er det første, der kommer frem Jellingstenen med Kristusfiguren. For på de to Jellinge-stene har vi første gang navnet Danmark og så det faktum, at danerne blev gjort kristne.

Jeg kan huske, hvordan Dronningen og prins Henrik besøgte Jelling i forbindelse med årtusindeskiftet. Det var en flot markering, som også understregede, at Danmark har verdens ældste monarki.

Og da vi i søndags løb Royal Run - jeg gjorde i Sønderborg - og rundt i landet kunne støde ind i Kronprinsen og Kronprinsessen og deres børn, var det med en glad påmindelse om, at vi kan være stolte over vort kongehus, som samler og forener.

Jelling, Kongehuset og andre vigtige symboler minder os om alt det, vi skal passe på. Som vi aldrig må tage for givet. Nemlig vort nationale fællesskab. Vores stærke samhørighed.

Der er nogle ting, som man aldrig kan få tilbage. Har man først mistet det, er det slut. Én af disse ting er det nationale fællesskab. Som gør, at vi kan vise et ægte glad sammenhold. Hvor vi holder sammen om store begivenheder - som når en dansker træder op på sejrsskamlen - også i eksempelvis sportsdiscipliner, vi ellers ikke ser. Men når Dannebrog hejses - når nationalmelodien spiller - så får vi alligevel en klump i halsen.

Jeg fik det i sommer til EM i fodbold - det er næppe en overraskelse for nogle her i salen - men jeg fik det faktisk også til OL i forbindelse med sport, jeg ellers sjældent ser.

Det nationale fællesskab skal vi passe på. Er det først væk, kommer det aldrig tilbage. Derfor skal vi også huske at hædre dem, der gør en særlig indsats for vort land. Dem, der er parate til i yderste konsekvens at sætte livet på spil for vores værdier. Dem hædrede vi bl.a. forrige søndag, da vi havde flagdag. Dagen, hvor vi i særlig grad markerer vores opbakning og respekt for de mange, der som udsendt kæmper for Danmarks frihed. De og deres pårørende fortjener en kæmpe tak. Og i særlig grad de pårørende, hvis nærmeste desværre ikke kom hjem i live.

Mange spørger i disse måneder, om det var indsatsen værd i Afghanistan. Nu da Taliban åbenbart kunne overtage magten nærmest med et knips med fingrene. For godt nok fik vi has på Osama Bin Laden - bagmanden bag angrebet på USA i 2001 - men ellers er der meget trist at sige om det Afghanistan, vi forlader.

Så var det indsatsen værd?

I forhold til et tabt dansk liv er det aldrig det værd. Det tror jeg hurtigt, vi alle kan blive enige om. Men i forhold til den forskel danske soldater og andre gjorde for at give andre mennesker nogle bedre vilkår, var det et oprigtigt forsøg. Og vi kan håbe, at der med tiden står små sejre tilbage, som tænder lys i et af de områder af verden, hvor der ellers kun er middelalderligt mørke.

For på et tidspunkt må folk i den del af verden få øjnene op - de må simpelthen selv tage et større ansvar for deres egen fremtid. Faktisk skal det være slut med, at vores unge mister livet i kamp for et folk, der ikke engang selv vil kæmpe kampen.

Der er nok for os at se til og jeg været inde på en række af dem nu.

Men her til slut tilbage til udgangspunktet. Vores egen situation.

Uanset hvad der siges og skrives i disse år, har DF gennem de sidste 26 år været en uomtvistelig succes. Havde vi ikke råbt op om en landsskadelig indvandringspolitik, da det ikke var stuerent, stod Danmark i langt større problemer, end vi gør nu. Så havde vi været tættere på de udfordringer, de står med i Sverige - og spørgsmålet er jo helt reelt, om de i Sverige kan nå at redde sammenhængskraften i deres land.

Måske er det simpelthen for sent. Måske har naiviteten - de åbne grænser og - var det ikke de åbne hjerter - simpelthen sat den svenske sammenhængskraft - homogenitet - endegyldigt over styr.

Vi har vores problemer i Danmark. Men på grund af os i DF kan vi stadig selv bestemme vores fremtid.

Vores succes består også i, at mange af de andre - som viste det hvide ud af øjnene dengang - nu siger, de mener det samme som os. Faktisk må det største da være, når man overbeviser modstandere om, at vi har ret. Om det så er Socialdemokratiet, der med fokusgrupper og taktiske overvejelser har slået kolbøtter fra Nyrup til Frederiksen. Eller Pernille Vermund og co, der dengang vi ikke var stuerene var pæne konservative - er jo ligegyldigt, hvis vi kan få gennemført vores politik.

For det er Danmark, det gælder! Det er fremtiden for de kommende generationer, der er afgørende, ikke om vi selv lige står til det ene eller det andet.

Men alle danskere skal bare hele tiden vide, hvad vi står for. Hvad DF vil for Danmark. Klart og tydeligt!

Og når de andre svigter - for det gør de desværre! Så står vi klar og byder velkommen igen. Og vi skoser ikke dem, der så i en periode lod sig besnakke af de andre. Nej - vi byder vores landsmænd velkommen igen. Til at kæmpe sammen med os for vores lands fælles fremtid.

Så skal vi ikke - som jeg startede med - nu få styr på os selv. Sørge for at vi efter den her weekend kommer ud til danskerne med vores politiske budskaber. Sørge for, at det man tænker på, når man ser os på torvet, gågaden, foran Brugsen, er politik - og ikke fnidder og fnadder.

Den her weekend trækker vi en streg i sandet. Nu skal vi genfinde humøret. Finde tilbage til sammenholdet - gøre klar til at erobre nyt land!

Jeg har glædet mig til at være sammen med Jer her i Herning og sammen se fremad igen. Lad os få en dejlig weekend ud af det. Lad os glæde de rigtige - dem der hepper på os ude i landet - og til gengæld gøre vores politiske modstandere triste.

Tak fordi I er her. Godt årsmøde til os alle!